

Helsingin hovioikeus
Radanrakentajantie 5
00521 Helsinki

Arvoisa Helsingin hovioikeus!

Helsingin kaupunginvaltuutettu Jussi Halla-aho kritisoi blogikirjoituksessaan (3.6.2008) uskonrauhan rikkomista koskevan lain epä johdonmukaista tulkintaa ja siihen liittyen sananvapauslainsäädäntöön erikoistuneen valtiosyyttäjän Mika Illmannin toimia osoittamalla tälle provosoivan väitteen: ”Profeetta Muhammad oli pedofiili, ja islam on pedofiilian pyhittävä uskonto, siis pedofiiliuskonto. Pedofilia on Allahin tahto.” Halla-ahoa vastaan nostettiin syyte uskonrauhan rikkomisesta. Helsingin käräjäoikeuden tuomari Jussi Sippola katsoi Halla-ahon toimineen loukkaamistarkoituksessa ja tuomitsi hänet sakkoihin.

Islam sallii lapsiavioliitot ja niiden kautta lasten seksuaalisen hyväksikäytön

Islamin pyhissä kirjoituksissa kerrotaan, kuinka 53-vuotias profeetta Muhammad ”pani avioliiton täytäntöön” — toisin sanoen oli sukupuoliyhteydessä — kihlattunsa Aishan kanssa tämän ollessa 9-vuotias ja leikkiessä vielä nukeilla (Bukhari 7:62;88, Bukhari 7:62:64, Bukhari 7:62:65, Muslim 8:3310).¹ Islamin tutkija Jaakko Hämeen-Anttila kirjoittaa valtion tiedonjulkistamispalkinnon saaneessa *Islamin käsikirjassaan*: ”Profeetta ei elämässään ollut toiminut yksinomaan senhetkisen tilanteen mukaan, vaan pitäen samalla silmällä myös tulevaisuutta. Profeetan elämän yksityiskohdat oli tarkoitettu islamin yhteisön ikuisen jäljittelyn kohteeksi” (Otava, 2004, s. 37). Lisäksi Hämeen-Anttila painottaa, että profeetta Muhammad oli ”virheiltä suojattu (ma’sum), joten hän ei käytöksessään tehnyt mitään väärää tai mitään, mikä ei olisi ollut Jumalan (Allahin) tarkoitus” (*Islam-taskusanakirja*, Basam Books, 2001, s. 28). Koraanissa Allah puolestaan julistaa: ”Allahin sanansaattaja on teille todella erinomainen esikuva” (33:21).

Nykyajan mittapuun mukaan Muhammad oli pedofiili sanan neutraalissa, lääketieteellisessä merkityksessä (ks. Duodecim: <http://www.terveyskirjasto.fi/>). Perimätieto Muhammadin esikuvallisesta elämäntavasta eli *sunnasta* toimii yhtenä islamin lain, shari’an, keskeisistä oikeuslähteistä. Hämeen-Anttila toteaa: ”Koska shari’a on uskonnollinen, pyhä laki, se ei ole muutettavissa ihmisten päätöksellä” (2001, s. 26). Edelleen Hämeen-Anttila painottaa: ”Sunna on sitova esikuva muslimeille, ja jokaisen hurskaan muslimin velvollisuus on noudattaa Muhammadin esikuvaa” (2001, s. 28). Islamin laki ei säädä avioliiton solmimiselle alaikärajaa. On siis ilmeistä, että islam todellakin pyhittää lasten seksuaalisen hyväksikäytön, sikäli kuin se tapahtuu avioliitossa tai sen varjolla. Helsingin käräjäoikeuden tuomiokirjelmän mukaan näin ei kuitenkaan saa päätellä, koska uskonnoissa ”totuus on suhteellista” ja ”logiikalla tai niin sanotuilla järkiperusteluilla ei tämän vuoksi ole todellista merkitystä uskonnollisista kysymyksistä käytävässä keskustelussa”. Jos käräjäoikeuden Halla-aholle langettama tuomio saa lainvoiman, se merkitsee islamin kritisoimisen olevan laitonta silloinkin, kun se perustuu ilmiselviin — muslimien itsensä tosina pitämiin — faktoihin.

Koska profeetta Muhammadin esikuvallinen elämäntapa ”oli tarkoitettu islamin yhteisön ikuisen jäljittelyn kohteeksi”, Allahin pyhittämä tyttövauvojen ja -lasten seksuaalinen hyväksikäyttö on monissa muslimimaissa nykyäänkin yleinen ilmiö ja instituutio, jota ihmisoikeus- ja naisaktivistit, kuten Ghada Jamshir, kritisoivat arabimaiden mediassa (<http://www.youtube.com/watch?v=2t3vfDhPTIk>, 1:54–2:45, Al-Arabiya TV, Dubai/Saudi-Arabia, 21.12.2005).

Mohammed, 40, ja hänen morsiamensa Ghulam, 11, häpäpäivänään Afganistanissa (vuoden Unicef-kuva 2007)

¹ Tieto sunnasta on peräisin hadith-kokoelmista, jotka toimivat yhtenä shari’an oikeuslähteistä. Keskeiset hadith-kokoelmat löytyvät [www-sivulta http://www.usc.edu/schools/college/crcc/engagement/resources/texts/muslim/hadith/](http://www.usc.edu/schools/college/crcc/engagement/resources/texts/muslim/hadith/).

Perustuslain 6 §:ssä taataan yhdenvertaisuus

Halla-ahon tarkoituksena oli kritisoida valtakunnansyyttäjän toimia ja herättää keskustelua perustuslain takaamasta ihmisten yhdenvertaisuudesta lain edessä. Eri uskontoja tunnustavien — ja uskonottomien — ihmisten ja ihmisryhmien asettaminen eriarvoiseen asemaan sen perusteella, kuinka loukkaavana he kokevat mitä erilaisimpien pyhien instituutioidensa kritisoinnin, on perustuslain vastaista. Valtakunnansyyttäjänvirasto on tulkinnut nyky-yhteiskunnan oloihin huonosti soveltuvaa lakia uskonrauhan rikkomisesta huomiota herättävän epäjohdonmukaisesti, mikä herättää epäilyjä viraston syyllistymisestä perustuslain 6 §:n rikkomiseen. Esimerkkinä voidaan mainita Veriryhmä-niminen verkkosivusto, jossa kirjoitettiin: ”Kristus. Me panisimme Kristusta. Jeesus Kristus oli homo. Mitä Raamattu sanookaan lapsiin sekaantumisesta. Se on ainut tapa nauttia seksistä.” Kirjoituksen tarkoituksena oli sivuston omien sanojen mukaan ”pilkata Sana ja ylistys -seurakuntaa ja uskontoa muutenkin”, mutta valtakunnansyyttäjänviraston tammikuussa 2009 tekemän päätöksen mukaan tässä tapauksessa ei ollut todennäköisin syin syytä epäillä uskonrauhan rikkomista.

Sananvapaus ja tasavertaisuus ovat vapaan yhteiskunnan edellytyksiä

Perustuslain 12 §:n mukaan jokaisella on sananvapaus. Sananvapauden asema on perustuslain lisäksi turvattu muun muassa Euroopan ihmisoikeussopimuksen artiklassa 10. Sen tarkoituksena on turvata niiden arvojen toteutuminen, joiden varaan länsimainen maallinen yhteiskunta rakentuu. Nämä arvot periytyvät valistuksen ajan ihanteista, jotka nykyään on kodifioitu kaikkien eurooppalaisten sivistysvaltioiden perustuslakeihin.

Yksi valistuksen ajan keskeisimmistä kontribuutioista oli avoimen dialogin salliminen, mikä luonnollisesti käsitti oikeuden esittää voimakkaasti eriäviäkin mielipiteitä. Tuolta ajalta on tullut tunnetuksi periaate, jonka mukaan kaikkia mielipiteitä ei tarvitse hyväksyä tai niistä ei tarvitse pitää mutta niiden esittäjien oikeutta ilmaista ajatuksensa on puolustettava loppuun asti. Kristinuskon pyhänä pitämien instituutioiden kritisointi on jo pitkään ollut hyväksyttyä, ja jopa suoranainen herjaaminen on sallittua. Muslimien uskonnollisten vakaumusten ja tuntojen ei tule nauttia erityissuojelua. Monet länessä elävät maallistuneet muslimit ovat jo nyt ahdingossa, sillä islamin laki määrää kuolemantuomion niille, jotka arvostelevat islamia tai profeetta Muhammedia tai haluavat jättää islamin. Länsimaisen oikeuslaitoksen tehtävänä ei ole suojella totalitaarisia, perustuslain ja ihmisoikeuksien vastaisia ideologioita vaan päinvastoin suojella vapautta arvostella mitä tahansa ideologista suuntausta, esiintyvä se poliittisena tai uskonnollisena.

Euroopan ihmisoikeustuomioistuimien päätöksissään asettunut valistuksen hengessä tukemaan tätä laajaa sananvapauden määritelmää. Sen mukaan sananvapaus kattaa myös sellaiset viestit, jotka loukkaavat, järkyttävät tai häiritsevät valtiota tai jotain sen väestön osaa (mm. Handside 7.12.1976 A 24 ja Grigoriades v. Kreikka 25.11.1997). Myös valtakunnansyyttäjänvirasto on aikaisemmin tukeutunut tähän näkemykseen (3/27/05, <http://www.vksv.oikeus.fi/31201.htm>).

Kauaskantoinen päätös

Jussi Halla-ahon oikeudenkäynti Helsingin hovioikeudessa on nähtävä laajemmassa yhteiskunnallisessa kontekstissa. Tuomiolla ei ole vain yksi mies, vaan oikeuden vaakakupissa ovat punnitettavina yhtäältä länsimaisen yhteiskunnan perusarvot — sananvapaus ja yhdenvertaisuus — ja toisaalta perusvapauksien vastainen islamin keskiaikainen teokraattinen lakijärjestelmä. Päätöksellä tulee olemaan laajat ja kauaskantoiset seuraukset. On tärkeää huomata, ettei kyse ole vain Suomen tilanteesta. Viime vuosikymmeninä laajamittainen maahanmuutto muslimivaltaisista maista Eurooppaan on johtanut tilanteeseen, jossa vastaavia kysymyksiä joudutaan käsittelemään oikeusaleissa maanosamme joka kolkassa. Nyt ollaan päättämässä niiden arvojen säilyttämisestä, joiden varaan niin länsimainen lakijärjestelmä kuin tulevien sukupolvien Eurooppakin rakentuu.

Arvoisa Helsingin hovioikeus, vetoan/vetoamme Teihin sananvapauden ja tasavertaisuuden säilyttämiseksi!